

ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ ІНОЗЕМНИМИ СТУДЕНТАМИ

Біденко Л. В., *к. пед. н., викладач*

Інтернаціоналізація сучасної освіти призводить до розширення такого напрямку міжнародної діяльності, як навчання іноземних студентів. За короткий проміжок часу перед викладачем російської мови стоїть складне завдання – сформувати у студентів мовленнєві вміння та навички у різних видах мовленнєвої діяльності. У зв'язку з цим виникає необхідність пошуку нових форм і методів, що сприятимуть підвищенню ефективності навчання російської мови іноземними студентами.

Застосування інтерактивних технологій, зокрема ігрових, зумовлює формування пізнавальної активності, самостійності, творчого підходу до розв'язання професійних завдань. «Арифметикою соціальних відносин», «способом реалізації свідомого потенціалу людини, засобом його інтенсивного розвитку» розглядають гру психологи.

Дидактична гра активізує процес пізнання, розвиває навички колективної взаємодії, дозволяє набути досвід творчої діяльності, а також визначає рівень підготовки студентів.

Зважаючи на те, що ігрові технології навчання широко розглядаються у методиці, проте науковці не дійшли спільної думки щодо визначення основних ознак дидактичних ігор. Так, М. М. Фіцула, вказує на активізацію мислення і поведінки студента; високий ступінь задіяності в навчальному процесі; обов'язкову взаємодію студентів між собою та викладачем; емоційність і творчий характер занять; самостійність студентів у прийнятті рішень; бажання набути вмінь і навичок за відносно короткий термін [2, 184]. Виходячи з концепції С. В. Шакової, ігрові методи характеризуються такими ознаками: вільна розвиваюча діяльність; творчий, активний характер; емоційне піднесення діяльності, суперництво, конкуренція; наявність прямих і умовних правил гри. Ми поділяємо думку дослідників і вважаємо, що дидактична гра позитивно впливає на активізацію діяльності студентів, спонукає до продукування зв'язних висловлювань у відповідності до зазначеної теми.

Місце і роль ігрової технології у навчальному процесі, поєднання елементів гри та навчання багато в чому залежать від розуміння

викладачем функцій педагогічних ігор, серед яких є: спонукальна; комунікативна; функція самореалізації; розвивальна функція; діагностична; розважальна; корекційна. [2, 147].

Разом з тим у дидактиці немає єдиної класифікації дидактичних ігор. У навчальному процесі використовують різні варіанти гри. За методикою проведення, дидактичною метою та шляхами її досягнення ігри поділяються на ігри-вправи, ігри-дискусії, ігри-ситуації, рольові, ділові навчальні ігри[1, 185].

До ігрових вправдидакти відносять кросворди, ребуси, вікторини. Колективне обговорення суперечливого питання, обмін думками, ідеями між кількома учасникамипередбачає ігрова дискусія.Ігрові парадокси містять парадокс – нелогічний збіг обставин.Наприклад: займенники все та нікто – антоніми. Чи можна уявити собі таку ситуацію, де б ці два слова стали синонімами? Наведіть приклад такого вислову.Ігрові ситуаціїзорієнтовані на встановлення зв'язку теорії і практики з теми, що вивчалася або вивчається: вміння аналізувати, робити висновки, приймати рішення у нестандартних ситуаціях. Цей метод спонукає до діяльності на основі певної ситуації, яка ґрунтується на необхідній сукупності знань, умінь, навичок, якими мають оволодіти студенти. Ділова навчальна граявляє собоюнавчально-практичне заняття, яке передбачає моделювання діяльності фахівців щодо розв'язання складної проблеми. Наведемо приклад елементу ділової навчальної гри на практичному занятті студентів-медиків. Наприклад, представьте себе, что вы доктор кардиологического отделения. В палате находятся больные. Опросите их, составьте историю болезни. Запишите.

Виходячи з викладеного, можна стверджувати, що навчальна гра дає змогу кожному студенту відчувати себе суб'єктом навчального процесу, виявити й розвинути свою особистість, а головне - продукувати зв'язні висловлювання із запропонованої теми.

1. Освітні технології: навч.-метод. посіб. / О.М. Пехота, А.З. Кіктенко, О.М. Любарська та ін., за заг. ред.. О.М. Пехоти. – К.: А.С.К., 2001. – 256 с.
2. Фіцула М. М. Основи дидактики вищої школи: навч. посібник / М. М. Фіцула. – К.: «Академвидав», 2006. – 352 с.

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів, м. Суми, 21-22 квітня 2014 р. / Відп. за вип. О.М. Сушкова. — Суми : СумДУ, 2014. — С. 112-114.